

Muránske hradné hry 2017

Tradičné podujatie, organizované každoročne v nádhernej prírode Národného parku Muránska planina. Tento rok sa uskutočnili 17. júna. Hoci z rána sa javila zamračená obloha, silný vietor a nižšia teplota sme radi, že na Muránsky hrad zavítali deti so svojimi rodičmi, starými rodičmi, ale aj mládež. Návštevníci tohto podujatia mali možnosť si pozrieť vystúpenie šermiarskej skupiny Berezun z Brezna, členov Sokoliarstva Kanát z Rimavskej Soboty, zahrať sa s pracovníkmi Lesov SR, OZ Revúca a členmi Horskej záchrannej služby Malá Fatra - okrskok Muráň a súčasne stráviť niekoľko hodín v prírode a na čerstvom vzduchu. Dúfame, že Vám náročný výstup na Muránsky hrad stál za to a tešíme sa na Vás o rok na ďalšom ročníku Muránskych hradných hier. Obec Muráň ďakuje za spoluprácu Lesom SR, OZ Revúca a Štátnej ochrane prírody SR - Správe NP Muránska planina.

Bc. Jana Hajdúková
foto: NP MP

Turice - Rusadlá - Stavanie mája

Predvečer (u nás povedané) Rusadiel, čiže Turíc je tradíciou v našej obci stavanie májov. Aj keď táto milá tradícia v očiach našej mládeže stále viac upadá do zabudnutia, na mnohých miestach Slovenska sa stále nájdu mladí muži, folklórne súbory, či dokonca celé obce, ktoré tento zvyk udržiavajú pri živote a preto sme sa aj my v našej obci rozhodli túto tradíciu rozšíriť o veselý spev a tanec.

Čo vlastne stavanie mája znamená a čo ozdobený stromček symbolizuje?

Staval sa pred domy, v ktorých bolo dievča súce na vydaj. Krivý alebo nepravideľne rozkošatený strom bol hanbou pre dievča aj pre darcu. Mládenec s muzikou šli do každého domu, pred ktorým stál máj a v tanci vykrútili dievča i všetky ženy v dome. Tanečnice ponúkali pálenkou a vyberali peniaze za máj. Keďže v našej obci je zvyk, že mládenci chodia v noci, tak sme sa rozhodli zabaviť tohto roku spolu na námestí.

Korimová Darina

„AKO SME VYCHOVALI MOTÝLIKY“

Motýlik má domky všade, na lúke aj na záhrade.

Od domčeka k domu nosí v hrnku vôňu.

Deťom z materskej školy Muráň sa podarilo vychovať živé motýliky. Ale neboli hneď motýliky lietajúce a krásne s krídelkami. Zážitkovou formou sa deti oboznámili s vývinom motýlika. Vysvetlili sme im na názor-

nej didaktickej pomôcke samotný vývoj motýľa a konkrétne babôčky. Deti sledovali celý postup od vajíčka, cez larvu až po zakuklenie, z ktorej vyletí krásny farebný lietajúci motýlik. Pre deti bolo zaujímavé to, že celý priebeh vývoja babôčky mohli sledovať v "priamom prenose" a naživo. V rámci pohybových chvíľok sa deti zahrali na motýľiu zá-

hradku. Napodobňovali ako sú najprv húseničky, zabalené v plachtách a ako z nich postupne vyletia živé lietajúce motýliky. Deti sme hlavne viedli k environmentálnemu čítaniu, snažili sa húseničky, pri ich zakukľovaní nerušiť a byť potichu a udržiavať ich v teple. Pozorovali ich za pomoci lúp a o to bola väčšia radosť, keď sa objavil prvý motýlik a začal veselo poletovať po sieťke. Istý čas sa o ne

deti starali v MŠ, dávali im sladkú cukrovú vodu a tiež sladkú šťavu z dozretého ovocia. Potom ako správny ochranári sme vypustili motýle do voľnej prírody a deti im zaželeli šťastný let. Pozorovali ako motýliky prelietavajú z kvietka na kvietok, sem a tam a tešia sa z prírody a voňavej lúky.

Uč. MŠ

Máj u MŠ

Deti sa konečne dočkali teplejšieho počasia, dni sa predlžovali a veľa aktivít sme mohli realizovať vonku na čerstvom vzduchu. Spoločne celá škôlka sa vybrala na turistickú vychádzku do susednej obce do Muránskej Lehoty. Deti dokázali, že nemajú lenivé nôžky a cestou cez príslop, sledovali okolitú prírodu. Rozprávali sme sa ako sa majú správať v prírode a lese, viedli sme ich k ochrane prírody. Na školskom dvore a chodníčku za škôlkou sme si uskutočnili tzv. dopravný deň a všetko čo súvisí s dopravou. Deti súťažili na odrážadlách a detských bicykloch. Vyhodnotili sme aj usilovných zberačov starého papiera, ktorý nám spoločne s rodičmi usilovne nosili do zberu a chránili tak prírodu. K mesiacu máj sa neodmysliteľne viaže sviatok, kedy majú sviatok všetky mamy, mamky, mamičky. Deti z MŠ predviedli pásmo piesní, tančiekov a básniček. Spievali mamkám o tom, ako si ich nosia v srdiečku a mamky si možno aj so slzičkou v očku zaspomínali ako svoje ratolesti vozili v kočíku, alebo ako sa im prerezal prvý zubok. Či keď začuli to magické prvé slovo mama. Detičky sa poklonili a poslali svojej mamke sladký božtek a veľké ďakujem!

Uč. MŠ

Komunitné centrum

Otváracie hodiny:

Pondelok:	8:00 - 16:00
Utorok:	8:00 - 16:00
Streda:	8:00 - 18:00
Štvrtok:	8:00 - 16:00
Piatok:	8:00 - 16:00

Klenovská rontouka

Gemersko – malohontské folklórne slávnosti – KLENOVSKÁ RONTOUKA, sú jediné folklórne slávnosti na území regiónu okresov Rimavská Sobota a Revúca. Prostredníctvom folklórnych slávností sa rozvíja a uchováva tradičná ľudová kultúra. Tej-

to oslavy folklóru sa zúčastnila aj naša muránska skupina LEVENDA. Svojím zaujímavým a veselým programom pobavili všetkých prítomných a zoznali veľký úspech. Spestrením ich vystúpenia boli aj muránske deti. Všetkým členom folklórneho

súboru pod vedením Mgr. Struhárovej patrí veľká vďaka za to, že pomáhajú šíriť tradičnú ľudovú kultúru na území našej obce. Veríme, že svojím vystúpením oživia aj budúce kultúrne podujatie v obci. Športovo-kultúrna komisia

Krásny kraj Muránsky

ZŠ v Muráni Janka Liptáková a Matúš Bendík.

Hoci 5 členiek z tejto speváckej skupiny už nežije, ale i tak patrí poďakovanie všetkým, ktorí sa podieľali na tomto projekte. Zvlášť ďakujem Ing. Romanovi Goldschmidtovi – starostovi obce a obecnému za-

stupiteľstvu, že podporili a finančne kryli nahrávku tohto projektu. Verím, že mnohé rodiny túto kazetu majú a občas si ju aj prehrajú a zaspievajú.

Mgr. Eva Struhárová
vedúca spev. skupiny Levenda

Náš okres a obec reprezentoval spevokol Levenda dňa 24. mája 2017 na regionálnej prehliadke speváckych súborov seniorov v Žiari nad Hronom.

Vrbjarová

Pod týmto názvom pred 20-timi rokmi naspievala ženská spevácka skupina „Levenda“ pod vedením Mgr. Evy Struhárovej kazetu, na ktorej sú piesne z tvorby bývalého rímsko-katolíckeho kňaza p. Antona Macáka a jeho priateľa Jána Čambala, ktorý tieto texty zhudobnil. Na druhej strane kazety sú ľudové piesne z Muráňa a jeho okolia. Túto kazetu nahral Slovenský rozhlas Banská

Bystrica v roku 1997. Kazetu naspievali tieto členky speváckej skupiny: Anna Sklenáriková, Margita Sklenáriková, Marta Halušková, Helena Halušková, Margita Belejová, Eleonóra Kamoďová, Magdaléna Forróová, Helena Beňová, Darina Korimová, Katarína Matajzová, Mária Vrbjarová a Mgr. Eva Struhárová s hudobným doprovodom na akordeóne. So sólovým spevom prispeli aj dvaja žiaci zo

Narodeniny bez bicykla i bez mamy

Spomienka v znamení Dňa matiek, detí i otcov

Detstvo býva väčšinou zdrojom našich najkrajších spomienok. Driemu v nás celý život a vynoria sa nečakane, hoci už bohato zaplavené nánosmi nových zážitkov, problémov, radosti i trápení. Bývalý Muránčan a predtým Tisovčan pán Miroslav Leško (1953) z Revúcej - pôvodným povoláním policajt a teraz dôchodca má rôznych zážitkov neúrekom. Muránske noviny číta pravidelne, hoci si ako prvú pozrie športovú stranu.

Vlastné detské roky pána Miroslava, strávené v Tisovci, majú veľmi trpkú príchuť. Dve staršie sestry učiteľky si už plánovali vlastné rodiny, ale on ešte maličký bol svedkom úsilia svojich rodičov o stavbu nového domu. Mama po zdanlivo zvládnutelnom úraze na stavenisku stala sa jeho obeťou. Prváček Mirko sa vtedy tešil na svoje 7. narodeniny. Narodil sa vraj v prajnom (osudu) znamení Kozorožca, ale až v jeho posledný deň 20. januára. Hneď po Novom roku sa ho dobrosrdečná a starostlivá mama opýtala, aký darček by chcel na narodeniny a chlapec bez dlhého uvažovania si želal utúžený bicykel. Nakoniec svoj dlho očakávaný sviatok musel prežiť nielen bez bicykla, ale aj bez milovanej mamičky, ktorá ho navždy opustila týždeň predtým - 14. januára. Čoskoro ako žiakovi 3. ročníka mu nečakane zomrel aj otec. K jeho najkrajším spomienkam na

Foto: Zdenka Štefaňárová: Záber z osláv SNP 2016. Pán Miroslav Leško (vpravo) už ako dôchodca.

školské roky v Tisovci patrí azda len maličká EŇA - teraz známa televízna zábavačka EŇA VÁCVALOVÁ. Na fotografii so žiakmi sa vždy nachádza pri svojej mame - pani učiteľke KUMŠTÁROVEJ. Aj jej otec bol vtedy riaditeľom ZŠ v Tisovci. Boli to milí ľudia, najmä pani učiteľka veľmi pozorňá voči deťom ako Mirko, ktorým

život ublížil - ťažko poznačil ubolenú detskú dušu. Pamätá si aj na dobrých susedov, tety, ktoré mali vždy poruke nejakú sladkosť či inú dobrotu pre chlapčeka, ktorého už mamina ruka nemohla poláskat. Nakoniec, ako pán Leško už s úsmevom uviedol, hodil si korunu, u ktorej z dvoch sestier chce stráviť svoj ďalší život do svojej

dospelosti. Sestre Matilde (1938), ktorá už v tom čase pôsobila ako učiteľka v Muráni, signalizoval, že ho vyhrala! Vychovávala ho s manželom - lesným inžinierom pochádzajúcim zo Šumiaca - JURAJOM GAŽUROM (1928 - 2010) - s láskou, rovnako ako svojich dvoch synov Juraja a Richarda. Pán Leško po rokoch oceňuje aj záujem pani Margity Vrabcovej o jeho napredovanie v rodine - pracovníčky MNV v Muráni, poverenej tiež sociálnou prácou a prízna, že si obľúbil aj jej dcérku Beátku s obdivuhodným zmyslom pre humor, teraz Ing. Hruškovú. Takmer kamarátsky vzťah sociálna pracovníčka počas overovania faktov vtesnala do jedinej vtipnej vety: „A nebijú ťa?“, hoci už vopred poznala odpoveď. Sestra a švagor boli zodpovednými náhradnými rodičmi, na čo pán Miroslav Leško nikdy nezabudne. Nakoniec si aj sám založil rodinu so svojou rovesníčkou a spolužiačkou z Muráňa bývalou učiteľkou nemeckého a slovenského jazyka Mgr. Katarínou rod. Kenickou. Spolu vychovali tri skvelé deti: právničku, lekára a inžinierku. Mnohým sa nám žiada vrátiť aspoň na chvíľu do detstva, ale pán Miroslav by ho najradšej zmenil podľa svojich predstáv, ktorého súčasťou by boli aj jeho rodičia.

- RS -

VO FRANFURTE UNIKLI SMRTI

Spomienka pri príležitosti Dňa víťazstva nad fašizmom

Pri slávnostnej príležitosti, ako bol 8. máj - deň slobody, si mnohí pamätníci aj ich potomkovia pripomínajú roky utrpenia v čase druhej svetovej vojny (1939 - 1945). Aj manželka Janko a Evka Beňovci si uchovali v pamäti útržky z nepatrných spomienok otca a svokra, lebo on o vojne a hlavne o svojich mladých rokoch strávených v nemeckom lágri nerád rozprával. To skôr jeho manželka dopĺňala túto jeho neradosnú mozaiku zážitkov, o ktoré prejavovali záujem deti a vnúčatá!

Pán MARTIN BEŇO (1921 - 1994), ku ktorému sa viaže náš príbeh, s kamarátom VOJTECHOM BELEJOM - ešte ledva plnoletí zväžali z muránskych hôr kláty. Na priblíženie občanom: pán BÉLA BELEJ bol v Muráni neskôr známy ako miškár - pracovník v oblasti živočíšnej výroby. S manželkou Margitou - jednou z prvých speváčok folklórnej skupiny Levenda nemali deti (v ich domo teraz rodina Nociarová). V roku 1940 - teda v čase vojny mal Martin Beňo iba 19 rokov, keď ich voz s klátami zastavili Nemci a oboch aj s kamarátom Béloom zobrali do auta a odviezli do Tisovca. Odtiaľ aj s ďalšími potom ku vlaku do Brezna a v dobytčom vozni ich transportovali do pracovného koncentračného tábora vo Frankfurte nad Mohanom v Nemecku. Domov sa vrátili až v septembri 1945.

Toto mesto je v histórii známe ako často bombardované a tiež povestné svojím letiskom - najznámejším v Európe.

Pán MARTIN BEŇO svoju takmer istú smrť v uvedenom tábore prežil nielen vďaka náhode, ale asi aj vlastnej intuícií. Zariadený bol k zásobovačom, na troch vozoch rozvážali chlieb z pekárne. V ten osudný deň bombardovania mesta Američanmi ho Nemec posielal do prvého voza, ale on si presadil svoje, že pôjde rovnako ako vždy iba s tretím vozom. Všetci z prvých dvoch vozov zahynuli, neprežili ani ich koníky. Na mladého Martina s Nemcom však už na zemi nečakane padol plech a vytvoril nad ich telami kryt. Márne zajatci volali: Hilfe! (Pomoc!) Nemci pomáhali iba svojim, ostatných častovali vetou: „Das ist Schwein!“ - asi poslednou pred odchodom na druhý svet. Obaja Muránčania však akoby zázrakom frankfurtské peklo v koncentráku prežili. Po návrate z vojny sa oženili, Martin sa stal otcom troch synov, vodičom nákladného auta a členom ochotníckeho divadla v Muráni. Vojtech známy ako Béla sa stal pravou rukou veterinára, venoval sa práci s domácimi zvieratami. ČEŠŤ PAMIAŤKE NAŠIM BÝVALÝM SPOLUOBČANOM!

- RS -

O mlynčeku dlhovekosti

Čítala som o tom „zázraku“ v jednom jarnom ženskom „klebetníku“ a hneď som zalovila v pamäti, kto z mojich predkov sa dožil vyššieho veku. Dospela som k úsudku, že to boli rodičia môjho otca, ktorí sa tešili dobrému zdraviu takmer do konca života: starký Pavel Hajdúk zomrel 90 ročný a starká sa dožila 82 rokov. Na to obdobie úctyhodné čísla, oni totiž patrili ešte ku generácii, ktorá bola svedkom oboch svetových vojen. Obvyčajná gazdovská rodina z Vyšného konca v Muráni - chovali domáce zvieratá a pracovali na poli, čo ich päťčlennú rodinu užilo, ba zostalo niečo aj na predaj. Starká zbehla občas na nákup do Tisovca pešo - od kaplnky (dnes dom Albinovcov) to mala bližšie ako do Revúcej.

Do Muráňa sa moja starká Mária rodená Šalátová vydala z Gemerského Milhosta, kde jej murovaný rodinný dom vraj ešte stojí a tamajší obyvatelia si s úctou pripomínajú najmä jej príbuznú pani učiteľku Šalátovú. Starká pracovala iba v domácnosti, no roboty mala viac než dosť. Moje spomienky siahajú až do detských rokov, keď sa ešte nedeľá skutočne svätila. Keď v dome už rozvonjali z vlastných produktov upečené závin, nikdy som lepšie nejedla, s bohatou plnkou orechovou, makovou a tvarohovou, starká sa v nedeľu popoludní vybrala na posiedky do Olexov - príbuzným na Konskej ulici, kde mali syna Rastu. Pod vytkávaným obrúšekom si aj on našiel dobroty od svojej starkej. Najradšej sa však vo sviatok pohodlne usadila na zelenom trávnom priedomí, tak ako väčšina susedov, ruky položené na nohách - prsty mala prepletené a krútila palcami, akoby to bol mlynček. Keď som sa zapozerala na jej ruky, iba mi naznačila, že takto rada oddychuje a po ťažkej práci „gazdinej od vidím do nevidím“ jej to najviac pomáha.

Starká určite vtedy netušila, že ide o „zázrak“ čínskej medicíny - o „mlynček dlhovekosti“ ako to uvádza v úvode spomínaný časopis, ktorý vraj pomáha nám UDRŽIAVAŤ A ZOSILŇOVAŤ ŽIVOTNÚ ENERGIU.

- RS -

Lučanské

Lučanské sa volajú veľké lúky rozprestierajúce sa pod Prednou Horou, hraničiace s pozemkami Muránskej Huty a myslím si, že aj s pozemkami Muránskej Zdychavy. Niektorí muránsky gazdovia majú na Lučanskom rozsiahle lúky. Tieto lúky sa kosievali len jeden krát do roka a to až vtedy, keď už okolo Muráňa bolo všetko pokosené, vysušené a zhromaždené do stodôl. Väčší gazdovia sa na Lučanské vybrali na niekoľko dní. Mali na svojej lúke postavenú malú drevenú chatku. Bol to domček so štyrmi stenami, so strechou. V strede bolo ohnisko obložené kamením. Ohnák sa rozložil, keď bolo treba niečo upiecť na ražni, alebo večer, keď sa ochladilo. Títo majitelia lúk na Lučanskom tam boli aj niekoľko dní, kým všetko pokosili a seno vysušili. Sena mali aj niekoľko vozov. Na Lučanské sa dalo z Muráňa dostať dvomi cestami. Jednou cez Prednú Horu a druhou cez Veľkú Lúku, smerom kolmo hore cez celú lúku a potom ešte strmo horou. Cez horu boli koľaje od vozov

zaryté hlboko do zemi. Hore na Lučanské sa chodilo cez deň a späť z Lučanského pred večerom, aby sa vozy nestretli v hlbokých koľajoch. My sme mali na Lučanskom dve malé lúčky pre jedného kosca na deň. Keď som už ako študent vedel dobre kosiť, tak som to zvládol aj ja za deň. Tráva to bola nízka, tvrdá, po muránsky „psica“. Na jej kosenie musela byť kosa dobre ostrá. Preto sa musela kovať cez deň niekoľko krát, kosec musel viesť aj dobre kosu vykovovať.

Ako je to s Lučanským dnes, to neviem. Dnes nikomu nič netreba. Ešte si pamätám, keď sa na Lučanskom pásli ovečky, bačovia vedeli využiť drevené koliby, v ktorých vyrábali dobrý ovčí syr a žinčicu. Veľmi by ma zaujímalo, koľko veľkých salašov dnes okolo Muráňa existuje, či si Muránčania majú na čom pochutnať, na dobrom kvalitnom syre a dobrej sladkej aj kyslej žinčici. Možno ju v lete prídem so svojimi vnúčikmi ochutnať.

Ing. Ladislav Kováč

GRATULUJEME! Pani DAČKA milovala FABRIKU

V marci 2017, keď sa konal GALAVEČER OTO 2016, prijala vstup do SIENE SLAVY slovenská herečka BOŽIDARA TURZONOVÁ (1942), známa napr. do seriálu JOJKY Panelák, ktorý si počas desiatich rokov získal obrovskú priazeň a aj my v Muráni sa na jeho signalizované pokračovanie tešili. Pani Božidare, k oceneniu i k 75. narodeninám srdečne blahozeláme, lebo niektorí muránski rodáci ju poznáme aj trochu ako iní priaznivci - ešte z našej i jej mladosti, resp. z nášho detstva. Ona sa vtedy aj so svojimi príbuznými a manželom - hercom Jozefom Adamovičom sporadicky v lete rada rekreovala u pani Márie Frandelovej a jej partnera Zoltána Vargu, ktorí bývali v časti Fabriky v Muráni neďaleko bývalej rímskej osady Príslop, nachádzajúcej sa smerom do Muránskej Lehoty.

Pre čitateľov ktorí nepoznajú históriu Fabriky, iba stručne vysvetlenie že tam v 19. storočí muránska manufaktúra vyrábala keramiky. Turzonovovcom učarovalo prostredie našej Fabriky, okolitá príroda a hosťiteľka pani Mariška mladú Dačku zbožňovala a obľúbila si jej partnera Jožka. My s neterami tety Marišky, ktorá vlastné deti nemala, sme okamžite boli v strehu, lebo „prišli herci“ a podľho hŕfne na Fabriku! Televízory v tom

čase boli iba nevšednou vzácnosťou - asi tak tri v celej dedine, tak preto toľké jasanie pri správe o hercoch. S pani Božidarou prišli aj jej súrodenci asi v našom veku: Ico (Christián) a Vaňka (Ivana), s ktorými sme sa rýchlo skamarátili. Uživali sme si plným dúškom tých slnečných priestorov na Fabrike a keď sme už boli dosť upachtení, Mariškine netierky Evka (Kasperová - Bednářová) a Ľubka (Šuhajová - Frandelová) už tam zakladali akési prvé chránené dielničky a k tomu ešte ekologické. Z bodliakov sme vyrábali detský nábytok a tie pichľavé guľôčky museli vydržať kadečo, dosť ich zostalo aj na našom šatstve. Ani sme sa nenazdali a zvečeriť sa. Turzonovci tiež boli zaskočení tým čarom, keď sa v Muráni striedal deň s nocou a neďaleko v osade Príslop na husliach vyhrával clivé piesne Róm František Dulák st. a nad malou vatrou s pár rodinkami okolo nej - tam vtedy sústredenou muránskou menšinou, veselo poletovali nezbedné iskričky.

Časť Muráňa Fabrika a Príslop, hoci dnes už opustené, sú pre nás viacerých stále tajuplne príťažlivé, hodne našej pozornosti a obdivu. Verte mi, Muráň je plný nádherných zákutí, a teda i tém, ktorým sa ešte nikto nevenoval.

- RS -

Pamätáte sa otecko?

Pamätáte sa otecko môj, keď som sa narodil? Plakali sme spolu, bola to krásna chvíľa. Ja ako malý a vy otecko, aký ste šťastný. Pritúlili ste ma do náručia. Učili ste ma prvé slová, ako sa povie „mama“. Držal ste ma za ruku, keď som prvé krôčiky urobil sám. Čítali ste mi otecko krásne rozprávky, čo nemali koniec, lebo som pri nich zaspal. Keď sme stáli pred škôlkou, otecko, mali ste v očiach slzu veľkú. Malými krôčikmi do nového sveta ste videli kráčať svojho syna. Dnes už bežím rýchlym krokom do kostola, mám tam svätú omšu. S radosťou syna hovorím: „Toto je môj otecko!“

Irena Hegerová

Leto

Vtedy slnko na oblohe už vysoko je, jeho lúče na zem kolmo dopadajú, preto najlepšie našu zem vtedy zohrievajú.

Skoro ráno v lete, slnko vstáva, bo dlhá cesta po oblohe jeho očakáva. Deň je vtedy veľmi dlhý a noc zase krátka, na leto sa všetci tešia ľudia aj zvieratká.

Ved' kto že by nechcel teplo mať, len leňošiť a na slniečku sa vyhrievať. Školákom vtedy letné prázdniny sú, a plným dúškom si ich aj užívajú.

Športuj, behaj, skáč, plávaj, len pri počítači denne nevysedávajú! Bo pohyb tvojmu telu dobre robí, a sedenie pri počítači ti iba uškodí.

Takto ti ja starý chcem poradiť, čo by si mal dobré v lete robiť.

Veľa ľudí od nás v lete ide k moru, očistiť si tam hlavu, dušu svoju.

Oddýchnuť si od práce, celoročného zhonu, poznávanie cudzích krajín, pridá k tomu. Uvedom si, že aj na horách, vtedy dobre býva, veď pohyb v krásnej prírode, telu len prospieva. Možno hory ti viac dajú, kondičku ti posilňujú.

A po letnej búrke vzduch plný ozónu je, to tvojej duši aj hlave najlepšie prospeje.

No nie všetci v lete oddychujú, veľa je tých čo v horách lete tuho pracujú.

Žirné lány na rovinách už žltú farbu majú, do jesene, verte mi, oni nedočkajú, obilie treba pokosiť, vymlátiť, či dobrý hospodár, roľník by mal vtedy leňošiť?

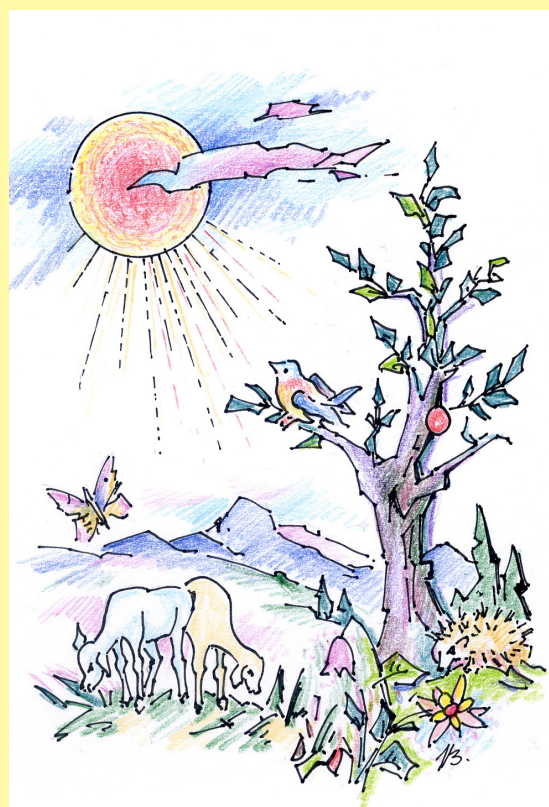
A či mlynár čo zo zrna múku melie, pekár čo z nej chutný chlieb upečie, by mal vtedy oddychovať?

Je ešte veľa povolání v ktorých ľudia v lete pracujú, veľké hodnoty pre spoločnosť oni vytvárajú.

Preto váž si prácu ľudí povolanie každé nepohrdaj ani smetiárom bo ono je ťažké.

Autor textu Juraj Kochjar

Autor kresby Vincent Blánár

Ťažko na cvičisku, ľahko na bojisku...

Výcvik členov DHZO vo Výcvikovom centre HaZZ Lešť v dňoch 7. - 8. 7. 2017. Členovia DHZO: Sása, Senohrad, Muráň, Brusno a Jelšava.

Naše hasičky

Okresná súťaž v Ratkovskom Bystrom - 1. miesto.

Krajské kolo v Dolnej Strehovej - 7. miesto.

Nočná súťaž v Jelšave - 1. miesto.

Pretek jednotlivca - Tibor Homola a Viktória Ružáková - 3. výkonnostná trieda.

Miss hasička 2017

Po 13 rokoch má DHZO Muráň opäť finalistku v súťaži Miss hasička Československo a Hasič roku 2017. Je ňou členka nášho zboru Lujza Laudárová, ktorá postúpila zo 60 dievčat do finálovej osmičky. Hlasovať pre ňu môžete: <http://www.misshasicka.cz/hlasovani.php>

Výsledky odohratých zápasov

kolo	mužstvá	skóre	strelci
24.	TJ Tatran Muráň - TJ-FK Veľký Blh	9:0	Ľuboš Hrbál, Róbert Smrek (4), Miroslav Kubinec, Matúš Vavrek (2), Martin Helik
25.	FC 98 Hajnáčka - TJ Tatran Muráň	4:1	Ján Huťan ml.
26.	TJ Tatran Muráň - FK Iskra Hnúšťa	2:1	Miroslav Kubinec, Slavomír Urbánik

Tabuľka V. liga skupina D

	Klub	Z	V	R	P	Skóre	B	+/-	FP
1.	FK CSM Tisovec	26	21	3	2	98:16	66	27	67.25
2.	FC 98 Hajnáčka	26	17	3	6	79:29	54	15	57.5
3.	TJ Santrio Láza	26	16	4	6	81:32	52	13	69.5
4.	TJ Vinohrad Čebovce	26	16	2	8	66:42	50	11	55.5
5.	TJ Štart Kokava nad Rimavicou	26	15	2	9	63:48	47	8	68.5
6.	OŠK Radzovce	26	13	4	9	56:37	43	4	64.25
7.	TJ Jednota Málinec	26	12	3	11	71:42	39	0	61.25
8.	TJ Slovan Tomášovce	26	11	4	11	41:50	37	-2	69.25
9.	FK Jesenské	26	11	3	12	63:62	36	-3	63.5
10.	FK Iskra Hnúšťa	26	10	5	11	44:36	35	-4	57.75
11.	TJ Prameň Dolná Strehová	26	10	1	15	39:70	31	-8	58.25
12.	TJ Tatran Muráň	26	4	3	19	32:72	15	-24	64
13.	TJ - FK Veľký Blh	26	3	2	21	22:119	11	-28	63.25
14.	FC Slovan Divín	26	3	1	22	21:121	10	-29	61.25

Okresné olympijské športové hry seniorov Revúca 2017

V stredu 7. 6. 2017 sa v Revúcej uskutočnili V. OKRESNÉ OLYMPIJSKÉ ŠPORTOVÉ HRY SENIOROV. Tento raz prišlo aj počasie, ktoré malo zrejme veľmi dobrý vplyv na súťažiacich našej ZO JDS, keď sa vrátili s 8 zlatými, 3 striebornými a 2 bronzovými medailami. V silnej konkurencii sme sa ako družstvo umiestnili na peknom 3. mieste. Za najúspešnejšieho športovca bol vyhlásený člen ZO Muráň Školník Peter.

Zlaté medaile získali:

Školník Peter - beh na 60 m

Školník Peter - beh na 200 m

Berente Ján - vrh guľou

Školník Peter - hod granátom

na cieľ

Regenda Juraj - hod granátom

na cieľ

Regenda Michal - kop na bránku

Regenda Juraj - strelba zo vzduchovky

Mláky Pavol - stolný tenis

Strieborné medaile získali:

Regenda Michal - beh na 200 m

Mláky Pavol - hod granátom

do diaľky

Labošová Mária - strelba zo

vzduchovky

Bronzové medaile získali:

Berente Ján - hod granátom do

diaľky

Orbanová Eva - kop na bránku

Vážení a milí súťažiaci, tešíme sa

z Vašich úspechov, srdečne bla-

hoželáme a ďakujeme za repre-

zentáciu našej ZO JDS Muráň.

Vrbjarová Mária

Blahoželáme

Nech tento krásny deň
dá Ti úsmev a radosť len.
Nech každý ďalší rok
dá Ti iba šťastný krok.
Nech Tvoja dobrá duša a srdce
rastie,
Nech Ti dá Boh zdravie, lásku
a šťastie.

Za Jednotu dôchodcov Slovenska
ZO Muráň predseda

Ján Berente k 70. narodeninám pani

Mgr. Ružene Svoreňovej,

ktoré oslávila na Petra Pavla 2017.
Ku gratulantom sa pripájajú aj synovia,
najbližšia rodina a bývalí kolegovia
zo školy i redakcie.

Blahoželáme autorke romantických príbehov a poézie.

Opäť je tu podnet zo strany našich pozorných čitateľov. Každý si v našich obecných novinách niečo nájde, tak aj pani Evka Beňová, viac ako 55 ročná, pochádzajúca zo Sírka, neskôr obyvateľka Revúcej a teraz definitívne Muránčanka, sa najviac teší na poviedky pani Irenky Hegerovej, rod. Brodskej (1941). Táto naša aktívna prispievateľka od roku 2008 žije už pár rokov v Jelšave, ale do Muráňa sa vždy rada vracia nielen v spomienkach. Jej jediný syn s rodinou býva stále v našej obci a pani Irenka sa teší aj z vydarených vnúčat.

V čase, keď sa rodil tento príspevok, pani Irena Hegerová mala ešte len 75 rokov, no presne na Petra - Pavla jej pribudol ďalší ročník. V každom prípade jej blahoželáme k dosiahnutému úctyhodnému veku, aby ešte aj naďalej sa mohla v dobrom zdraví venovať svojmu obľúbenému koníčku a potešiť najmä čitateľky svojimi romanticko-sentimentálnymi príbehmi - často smutnými, no nakoniec sa v nich všetko na dobré obráti. Miesto deja sa občas nachádza v Muráni, no neraz ho autorka posúva do našich obdivuhodných hôr.

Už po 1. čísle Muránskych novín v roku 2008 nám pani Irena

poslala do redakcie útlou rukou písanú zbierocku básní s niekoľkými prozaickými výtvmi. Hneď v 2. čísle sa tak napr. objavuje krátky vydarený príbeh Ďaleko je do Muráňa. V ďalšom som, aj ja zaslžila pri básničke Pozdrav z nového domova, kde v závere píše: „Modli sa u Pána Boha, aby staroba tvoja pekná bola, aby si jeseň svojho života prežil so svojimi domal!“

V príbehu Spomienky zostávajú nás pani Irenka pozvala na výlet na Veľkú lúku. Vtedy ešte s manželom (1963) prijali pozvanie horára Antona Nikitinského a odniesli si nevšedné zážitky po noci strávenej pri ohníku a harmonike. Slovom pani Irenky: „Šťastní sú ľudia, ktorí žijú v prírode každý deň a tešia sa z nej. Chránia ju a nedajú jej ublížiť. Vážme si jej dary, čistý vzduch je nádherný!“

Z ďalších príspevkov aspoň pár názvov: Som ako strom na lúke, Slovensko moje, môj Muráň, Pofukuj vetrik Muránskou dolinou atď. V posledných rokoch boli uverejnené aj jej rozsiahlejšie príbehy ako Kvitnúce stromy agátov, Liečenie v muránskych horách, Elenkin nový domov, Na čom nám má v živote záležať, Okno do záhrady, I na dedine

svieti slnko atď.

Balzamom na dušu je celá tvorba pani Ireny Hegerovej a tak záverom vám ponúkam ešte jeden jej malý skvost, ktorý nás nežne pohladí:

„Počúvaj zvony muránske zvoní! Srdce tvoje ti potešia.

Ich hlas sa nesie k muránskym horám,
tu v horách je domovina moja.
Tichú pieseň noci mi spieva,
ako keď matka dieťa uspáva...“

S úctou Mgr. R. Svoreňová

Narodili sa

Nesmým bozkom začína rozprávka,
končí sa úsmevom malého dieťatka.
To nie je rozprávka, to je už život sám,
nech veľa šťastia prinesie i Vám.

**Matej Hajdúk
Eliška Hadžegová
Andrej Sedlák**

Nech kvitne úsmev, žiari oči jas,
nech zdravie z tela sa nestráca,
kým bije srdce spoznaj žitia krás,
to tajomstvo, čo jediné sa vypláca.

50 rokov

Jana Chlebovičová
Ján Oravec
Peter Bábeľa

55 rokov

Alena Vigová
Peter Vrabec
Ján Urva
Olga Štajerová

60 rokov

Jozef Bednár
Mária Beňová
Božena Muškúková
Ján Havlík
Mária Spišáková
Valéria Sklenáriková
František Frandel

70 rokov

Vladimír Tkáčik
Ružena Svoreňová

75 rokov

Anna Kršňáková
Hildegarda Nemogová

85 rokov

Magdaléna Gombaská
Anna Latináková

OPUSTILI NÁS

Osud je občas veľmi
krutý, nevráti čo raz
vzal... Zostanú iba
spomienky a v srdci
veľký žiaľ....

Milan Muška

Máte pre nás tip na reportáž, námet na článok? Neváhajte a dajte nám vedieť! Osobne, písomne, alebo emailom: obec.muran@mail.t-com.sk. Uzávierka pre prispievateľov do novín č. 4/2017 je 21. august 2017. Tešíme sa na spoluprácu.

Neprešlo jazykovou úpravou